

פְּסוּקִים

Welke men zwerend
of Eijdelend vint het
lezen der **Taanly**
den zegt.

נכריה יעילי יד העיר א זר נזדים

בשנת

התקנן רב תלמידיה

---

in de ^{עבור} dagen in plaats
van 121, תהלה 67. Doch
verdat men deselve
begint zegt men:

לבו נרננה לה נריעה לצור ישיענו:
נהדמה פניו בתורה בזמור זה נריע לו:
כי אל גדול ומוך גדול על כל אלהים:

Na het eindigen der
תהלים zegt men

ותשועה צדיקים מיה מעוים בעת צרה:
ויעזרם ה' ויפלטם מפלטם מרשעים
וישיעם פי חסדו:

ואחר כך קדיש יהא שלמה

Vervolgens zegt men
18 פרחים van het jaar
der overledene. Doch
wanneer de jaartijd

בפיה ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסוד
אריך ולאמור לציון עמי אהיה:

Na het eindigen der
הפטרה zegt men

ציון במושפט תפדה ושיביה בצדקה: פי
מוציון תוצא תורה ודבר ה' מירושלם:
צבלי ורני ישבת ציון פי גדול בקרבך
קדוש ישראל:

ואחר כך קדיש יהא שלמה

Vervolgens zegt men
3 תהלים. De eerste
die van den volgenden
dag. De 2de תהלה 49.
en de 3de, תהלה 121

Doch op שיבה in plaats
van dese 3 תהלים. De
תהלים 92, 93 en 111. En

פרקים 18
is, zegt men
van מוסכת שבת
doch
wordt dat men deselve
begint, zegt men

כָּל-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּיָה
שֶׁנֶּאֱמָר וְעַמּוּךְ כָּל־מִצְדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
אֶרֶץ נֹצֵר מִשְׁעַי מִעֲשֵׂיהֶי יְדֵי רַחֲמֶיךָ :

Na het eindigen der
פרקים 18
zegt men

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן עֲקִישָׁי אָמַר רִצָּה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ לִצְבוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבֵּה לָהֶם
הַזְכָּרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמָר יִי חֲפִיץ לְמַעַן צְדִיק
יִגְדִיל הַזְכָּרָה וַיִּצְדִּיק :

ואחר כך קדייש דרבנן

Daarna worden de
geregeld, en endelyk de

נוי שברך רבעול הבית ולכל מי שפאתו